

ידיים על הפנים
מרים הנאשם אלן סעדו, מחשש פן יצלמוהו באולם המישפט. גם בעת ביצוע הפשע היה סעדון רעול-פנים.

מסיכה על הפנים
ציון סירי, מיספר 16 ברשימה, כיסה את פניו בצווארון האפודה שלו. מפני הצלמים. הוא יחד עם הנאשם אחמד ג'אל, שמר בעת ביצוע הפשע על התא שבו הוכן הנשק.

בנעלי-בית
הובא לבית-המישפט יצחק קיש, הנאשם מיספר 3 ברשימה, קיש, שווידא את כניסת הרוצחים לתאו של נגר, אותה לעיתונאים באולם המישפט ב"ר" של ניצחון.

ונדמה כי די בניצוץ אחד, בגורם מניע כלשהו, כדי להפוך את הכלא כולו לחופת. כל מי שבחן את פרצופיהם של 16 האסירים שהובאו לבית-המישפט בנצרת, יכול היה לראות כי מישפט זה עתיד להימשך זמן רב.

לנאשמים רבים בתיק זה אין כבר מה להפסיד. הם מוכנים להפוך את הופעותיהם במישפט לסידרה של מעשי-אלימות, ובלבד שישגו את תביעותיהם.

שכן מאידך, אין להתעלם מטענותיהם לגבי התנאים האלמנטריים הנחוצים להם לצורך הכנת הגנתם המישפטית בתוך היכלא. שילטונות כלא שאטה אינם מתלה-בים מן הרעיון להתיר לנאשמים להתי-כונן להופעותיהם בבית-המישפט כפי שי-מורה החוק.

הנאשמים מבקשים למנוע מעדי-התבחי-עה, סוהרים בכלא, מלהיפגש עימם ולהתי-עלל בהם. הם טוענים כי הזילזול מצד מפקד הכלא ומצד המישטרה בזכויות המ-גיעות להם מכוח החוק, יביאו רק להתי-פרצויות נוספות באולם המישפטים בנצרת.
מרפס זוהר

בזעקה נרגשת, וביקשה שיעבירוהו לכלא אחר כדי להציל את חייו. התשובה הנח-רצת היתה: "לא!"

האם תיפסק

האלימות!

אך רציחתו של יפת נגר היתה רק חוליה אחת, בשלשרת האלימות ומעשי-הזוועה בתוככי כלא שאטה.

בתודש אוגוסט 1958 אירעה בריחה המו-נית של אסירים מכלא זה. המרד והבריחה הסתכמו במחיר כבד של 15 חללים, אסי-רים וסוהרים גמ-יחד.

לפני כשנתיים נדקר אסיר בשאטה, על רקע מעשה-הסדום. האסירים לכדו סו-הרים, החזיקום בכני-ערובה ואימו להעי-לות את הכלא באש.

רצח יפת נגר, לאור המיקרים שהתרח-שו בעבר, שב ומוהיר: משהו מסריח בכלא שאטה, שילטונות בתי-הסוהר מרכי-זים בכלא זה את הדמויות המסוכנות והאלימות ביותר בעולם-התחתון במדינה.

ממחורה האלים והנלהב, לפנות-בוקר הגיע דעבול אל ביתו של יפת, ופתח באש מתת-מיקלע עזוי. אולאי נהרג במקום ואילו דעבול התאבד, כביכול, בכניסה לבית. אביו החליט לנקום את דם בנו. או מצאה המישטרה לנכון לפתוח מחדש את תיק הפריצה לחנותו של נגר באובן בך-שמע, שבו הואשם יפת נגר בהחזקת רכוש גנוב. היו שטענו כי יפת הוכנס לכלא במטרה להגן עליו מפני התנכלות

גנוב. אחרי מותו סיפרה אחותו, מרגלית, כי ידעה שלאחיה היו קשרים עם העולם-התחתון. את הקשרים האלה ביקש לנצל ראובן בך-שמע, בעל חנות במרכז פתחי-תיקוה. אחרי שחנותו נפרצה, ונגנב מתו-כה רכוש בשווי של יותר מדב-ע-מיליון לירות, פנה אל יפת נגר כאל ידיד, וביקשו שימצא עבורו את הסחורה הגנובה. הוא הבטיח פרס בסך 30 אלף לירות למי שימצא את הרכוש הגנוב ויחזירו.

הוא פסק: להרוג!

יעקוב אלפרון, מיספר 1 ברשימת הנאש-מים, העביר באמצעות האסיר בשירי אל שאר הנאשמים את ההוראה כי יש להרוג את יפת נגר, אם הדבר לא ית-אפשר, לפחות לפצוע אותו, כך שלא יוכל עוד לשמש כעד-מדינה.

הוא פסק: להרוג!

אפשרית של אנשי העולם-התחתון. הוא נשפט לשלוש שנות מאסר, והחוק תחילה באגף האסירים הערבים בכלא שאטה. רק בשלב מאוחר יותר הועבר לאגף המסוכן יותר, לגביו, אגף האסירים היהודים. אחרי רציחתו נתגלו סימנים, שהעידו כי גז-יהדין נגדו הוצא מחוץ לכותלי הכלא. עליידי בית-הדין העליון של העולם-התחתון, וכי התוצאה-להורג עצמה ארשה עליידי בית-הדין הפנימי של היושבים בתוך הכלא. במשך שלושה החודשים ש-קדמו לרצח, נעשו ניסיונות אחדים לחסלו. פעם הושלך בקבוק-מולוטוב מאולתר לתוך תאו, שעה שישן. בפעם אחרת שפכו עליו תה רותח, גם זאת בשעה שישן. הסוהרים עצמו עין. אשתו פנתה אל שילטונות הכלא

נגר החליט לנצל את קשריו עם העולם-התחתון. באחד הלילות הגיע אל בעל החנות, ולקח איתו אל מקומה של הסחורה הגנובה, בפרדס ליד פתחי-תיקוה. בעל החנות שילם לפרוצים שמונת אלפים ליי-רות, באמצעות יפת. הפרוצים הסתלקו עם הכסף, ויפת ובעל החנות נשארו במי-קום. או הגיעה המישטרה, ועצרה את יפת. אך תיק זה נסגר עליידי המישטרה. לחקירה חוזרת בתיק זה נקרא יפת נגר אחרי שארעו בתיקו רצח והתאבדות. ראובן דעבול, שהיה ידוע כבחור אלים, החל לילה אחד לחזר אחרי בחורה, בדיסי-קוטס סנטאנה. הבחורה ביקשה את עזרתם של יפת וחברו, דויד אזולאי, והם לקחו אותה אל ביתו של יפת כדי להרחיקה

קסדות ומקלות
מישטרה. שוטרים באלות וקסדות חוסמים את המבואות לבניין. **צילום: שלמה כתר**